

удоволствие за тѣхното осждително, да не кажемъ прѣстѣпно, поведение.

— А, ето и храбритѣ войводи пристигнаха, каза майоръ Чилевъ, когато Панайотъ войвода се доближи до насъ.

— Е, че пакъ сж храбри, Константинъ Борисовичъ, се обади Штабсъ Капитанъ Сокалски. Не виждате ли съ каква яростъ тѣхнитѣ юнаци се нахвърлиха въ атака върху многочисления добитѣкъ?

Майоръ Чилевъ справедливо бѣше възмутенъ отъ дѣйствието на войводитѣ и тѣхнитѣ хора, когато видѣ, че послѣднитѣ откарватъ добитѣка.

— Пратете една и двѣ роти да съберѣтъ всичкия добитѣкъ и го откаратъ въ Медвенъ, ми заповѣда майоръ Чилевъ.

Азъ незабавно направихъ распореждане, но бѣше вече късно, защото доброволцитѣ на войводитѣ отдавчо бѣха подкарали по голѣмата частъ отъ добитѣка и нѣмаше възможность да се стигнатъ, понеже опълченската кавалерия бѣше напредъ да наблюдава противника. По такъвъ начинъ хората на войводитѣ откараха не по малко отъ 4—5 хиляди глави добитѣкъ.

Разбира се, отнетия съ бой отъ противника добитѣкъ бѣше собственность на побѣдителитѣ и той, безъ друго, щѣше да се раздаде на българското население, толкосъ повече, че по голѣмата частъ отъ добитѣка Турцитѣ сж били оплѣчкосали отъ него — българ. население. Но тукъ бѣше възмутителното това, че войводитѣ, вмѣсто да изпълнятъ прѣдначертания планъ и дългътъ си, и ударятъ въ фланга на противника, тѣ удариха въ тила. и то на добитѣка.

Началника на отряда направи распореждане, да се заематъ къщята за нощување и на слѣдующия день да се продължава прѣслѣдванието на противника. Въ това сжщо врѣме се получи отъ Генералъ Столѣтова заповѣдъ да се върне отряда въ Котелъ, понеже било сключено съ Турцитѣ прѣмирие.

Извѣстието, за прѣкращението на войната се посрѣщна отъ офицеритѣ съ въсторгъ, защото за тѣхъ се свършваше вече кръвопролитieto и наставаше края